

Бро Війна

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

ІН
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРЬТЬ ЄГОДА
Іса. 43: 12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashita (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 11

Вододист, (November) 1938

ЗМІСТ:

Вого Війни (часть 2)	163
Занепокоєння	163
Вого Війни (часть 3)	164
"Не Волта се Війна, а Божа"	166
Признання	168
Вого Війни (часть 1)	172
"Остерога"	162
Відновлення	162

© WTB & TSH

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. E. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGON Secretary

"Дити твої навчати не сам Господь, і великий мир і тиранія буде проміж синами твоїми" — Ісай 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО СЛОВІ є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Створитель неба й землі й Давець життя для всіх створінь; що Адам був початком Ного творіння й активним самотом в творенні всіх річей; що той Адам тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в немилу силу на небі й на землі і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Благословенного.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив Бога на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й звинсвав Ного понад усі твари і понад усі імена і одягнув Ного у немилу силу й славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ СЛОВІ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Свободної організації й Ного свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про безліччю Слові, розкрити про Ного заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овоц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Свобода посидів Господа Ісуса Христа на престолі й на ній, котрий сплинув Сатану з неба й зачин установити Боже царство на землі.

ЩО ВОЛНІ І благословенства для народів землі можуть надійти лише через царств Свободи під владою Христа, котра то нині вже вже тепер зачинає; що безліччю Господь винищить старішню організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, де будуть послані справедливі заповіді, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

"ОСТОРОГА"

Повідомляємо всіх братів й сестер й читачів Вартової Вантї, що вже скоро вийде з преси нова книжечка під іменем Осторога. Ця книжечка ще лише була перевидана на Українську мову й єсть змєстим про те, як брати будуть посидати багання перелітати й в тім доручити й в руки всіх Українських людей. Вість вашу доведе ся книжечка є важна важна людям знати, отже всі повинні дозволити низькі старання довести єю вість до дому кожного людини доброї волі.

УВАГА

Всі люди Товариство видає журнал "Вістник Потіхи" від тоді де бора приходить много людей в котрих браття дякує, а перелік ті, що єривують "Вартовою Вантєю" просять, щоб "Вістник Потіхи" також апоняли їм даром. Важливо звернути увагу всіх братів як і прочитати, що на "Вартовою Вантєю", а зроблені старання котрі уможможовують Товариство видати журнал Вартовою Вантєю даром. Ця вість є так написана: "убогі в Господі", отже такого старання не зроблено на "Вістник Потіхи", отже

ПИСЬМА (ЖУРНАЛИ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям відкрити Бога Благословенного і Ного заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Свободи. Він уможможовує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о нинішній літературі або помічній в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цинковити від усіх партій, сект або світських організацій. Він цинковити й безцинково стоїть по стороні царства Бога Благословенного під правлінням Христа, Ного любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до виваженого й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Річ не мішається в жадні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартовою Вантєю в Злучених Державах виходить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брунаїні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Європа

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canada 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если є се попросит. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребувачам, але після поштової погуги, вони мусять прислати письмєну аналїзю кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попросити. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням єя передплати ми вислаємо картєчку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

всі що бажають записувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один долар на рік.

ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ

Ще далеко наперед бажаємо звернути увагу браттям котрі зберали передплати на "Вістник Потіхи", щоб всі доглядали приглядати всім знаним примірникам відновити їх пренумерату на рік 1939. Також дальші старання повинні бути доложені щоб в наступуючій році збільшити лісту пренумераторів на Укр. Вістник Потіхи.

(Прод. з стр. 176)

ти про те дізнаєшся, і вирушиши ти й прийдеш із твоєї осади, знайдальшої півночі, — ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська. І буде того часу, як н ступить Гога на Ізраїлеву землю, говорить Господь Бог, запалає гнів мій аж до лютості. — Езекиїла 38: 10-15, 18.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

ГОЛ. LIX

Падоліст, 1938

№ 11

ЙОГО ВІЙНА

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1938]

"Не бійтесь... се війна... Божя." — 2 Паралип. 20: 15.

ЧАСТЬ 2

КОЛИ Йосафат так молився до Бога, він стояв на дворі в храмі на горі Сион. Так і сьогодні останок Єгови стоїть перед "Армагедоном", що значить "гора зібраних військ". Вона є подібна до гори Сион, де Ісус Христос зібрав членів свого тіла, останок, котрі знаходяться тепер у храмі. (Одр. 14: 1; 16: 14-16) Побачивши сили ворога наступаючі на Ізраїльтянів, Йосафат сказав до Господа: "І ми не відаємо що робити, а тільки до тебе очі наші!" Се точно описує обставини людей Єгови сьогодні. Такий розпучливий стан річей Божих людей був в 1933 р. коли їх зачали переслідувати нацисти, фашисти і Римско Католицька Гієрархія, в Німеччині й інших місцях. В умах Божих людей існував сумнів і непевність, аж вподобалось Господу у Вартові Башті з 1. листопада, 1933 р. помістити допис на тему "Не страхайтесь їх". Тоді вони зачали бачити їх привилей стати сильно проти наїзду ворога. Дійсно посвячені Богу Єгови звернули свої очі на Нього і Його головного чиновника, Ісуса Христа, і молилися словами: "Очі мої підношу на гори, [висших властей, Єгови і Ісуса Христа], з відки поміч моя прийде. Поміч моя від Господа [Єгови], що сотворив небо і землю. Недасть нозі твої спіткнутись; твій сторож не дремає. Бач! Сторож Ізраїля не задримає, і не засне він." (Пс. 121: 1-4) "Ось бо, як очі слугів на руку панів своїх, як очі служанки на руку господині своєї, так позирають очі наші Господа, Бога нашого, аж помилує нас. Помилуй нас, Господи, помилуй нас! Бо надто ми наситились від посьмішки ледачих, від погорди бутних людей." (Пс. 123: 2, 3) "Очі мої все дивляться на Господа, він виведе із сітки ноги мої." Пс. 25: 15.

²⁸ Для заохочення своїх людей Єгова каже до них: "Сбернітєсь же до мене, й прийміть спасенне, всі краї землі, бо я — Бог, а иншого нема. Сам собою я клянусь: — а з уст моїх виходить тільки слово справедливе, слово не зміє, що передо мною пригинатись буде всяке коліно, та що на мое ім'я будуть присягатись усі яки. Тільки в Господа — ось як будуть про мене казати — справедливість і сила; до Його поприходять, соромлючись, усі, що йому противились.

Господом стане оправданий і прославлений увесь рід Ізраїлів. — Іса. 45: 22-25.

²⁹ Отже тут дається раду всім Божим людям, що в годині неволі й непевности, вони повинні звертатись до Слова Єгови, котре Він тепер відкриває на поміч, потіху і заохоту тих, що посвятилися Йому.

ЗАНЕПОКОЄННЯ

³⁰ В сій точці драми або прообразу між людьми стало напруження і велике занепокоєння. Йосафат скінчив свою молитву словами: "І стояли усі Юдеї перед лицем Господнім, і малі діти їх, і сини їх." (2 Паралип. 20: 13) Чи прийде відповідь яка далаб заохоту для Божих людей зібраних там? Молитва Йосафата — се була злучена відозва до Бога Єгови. На східній стороні храму на дворі перед золотими дверима святая-святих, люди стояли і ожидали пильно відповіді, звернувши свої лица до святая-святих, де Єгова перебував. Вони пильно ожидали на те, що Господь має сказати їм. Се був час, коли дійсний переполох обгорнув кожне серце. Подібно і Мардохей зробив образ: Коли він "доповідав про все, що скоїлось" через лукавого Амана, потомка Езава, або Едому, "Мардохей... розпанахав на собі одужу й накинув на себе веретече", і кликав великим голосом і пішов перед царські ворота. Для нього се був час великої неволі. (Гл. Естери 4: 1, 2) Значіння цієї молитви Мардохея Бог ясно показав своїм людям в 1931 р. Сі образи були для користі останка.

³¹ Вернімсья знов до пророчого образу зробленого Юдеями: Там вони стояли перед храмом, отже перед Єговою, з їх "синами" і "жінками" і старшими дітьми. Се бу: і безпомічна і бідна громада. "Іх жінки" були слабші чим їх воюючі мужі, і тому вони дуже пильно ожидали на Господа. Вони не представляли жіноцтва у церкві, але представляли слабших одиниць в Господі, однак котрі є будучими наслідниками царства. (1 Петр. 3: 7) "І малі діти", себто, (буквальні) "будівничі" родин, сини на котрих отці Ізраїля сполягали і ім'я Ізраїля оставалось при життю. Ся ожидаюча громада Ізраїля зна-

ла, що вороги зробили заговор і йшли походом на них із тим заміром, щоби змести їх геть з землі, що би їм Ізраїля стерти геть із пам'яті. (Пс. 83: 4) Вірні люди доброї волі тепер на землі, котрі тепер стоять з помазанниками, і котрі є "будівничими" і котрі з ласки Божої переживають велику битву Армагедон, підтримують ім'я Єгови і Царя на землі живим. Вони є "чуженцями", а однак є співтоваришами тих, що знаходяться в храмі і стоять перед Господом, і проти котрих всі злучені сили, що складаються з купців, політиків і релігіоністів, і котрі стараються приспішити їх упадок.

При сій точці сей пророчий образ ясно описує нинішній стан річей Божих людей на землі. Тепер помазанники є зібрані коло гори Сион з Ісусом Христом, Більшим-чим-Йосафатом. Інші вірні тепер Господь збирає у свою кошару, і сі сталися співтоваришами останка або духового Ізраїля. Злучивши свої серця для одної справи, в сій напружуючій годині, вони бачуть як злучений ворог йде походом проти них. Сей 1938 рік бачить, як ворог ступає вперед із злим і зловим наміром, щоби цілком знищити тих, що люблять і служать Богу і Його Цареві. Всі зібрані на стороні Господа, і котрі посвятилися Йому, бачуть наступ лукавої орди. Знаючи, що самі собою вони є безпомочні проти злученої орди ворогів, сі вірні слуги Господа кличуть о поміч до Єгови і Христа Ісуса. Напевно, що кождий член храму тепер зрозумів 'час небезпеки', отже вони оцінюють, що се час для кожного з них стояти сильно по стороні Господа, і всегді злучитися для справи справедливості. Всі такі лиця звернулися до Єгови і Його Царя, і всі стоять рама в рама рішившись служити Богу і вони знають, що вони цілком залежать від Єгови і Його Царя. Напевно кождий такий член храму бачить, що хто би з них старався ушкодити іншому в зборі храму, такий зараз стягає на свою голову гнів Господень. Нема причини ані вимівки для когось з храму ворогувати проти своїх братів у храмі. Нема причини, тому що ніхто не є оправданий спричиняти шкоду своєму брату в Христі; і нема вимівки, з точки неспівомості або інакше, тому що Господь вияснив всім таким своє Слово, що всі у храмі є "одно в Христі" і що се любов, що держить їх разом, себто, не самотлюбне рішення чинити добро один одному і всім людям, а головню челяді Божій. Щоби тепер встати разом і відбити напади ворога, всі Божі люди мусять бути сильно зеднані до купи в любові для Христа і Його царства. Нехай ніхто не хитається у своїй посвяті до царства і до своїх співробітників храму.

Небеса сього світа є затемнені ордами надходячого ворога, наповнені злобою і гнівом до неопису. Та наступаюча орда вдарає переляком усіх, що не вповзють на Господа. Вірні вітнеслись із сією справою перед престол Єгови. Отже се є напружуюча хвиля для них, і їх очі й серця

звернені до Єгови, підчас коли вони виглядають і очікують на милосерде з Його рук. Яка ж буде відповідь від престолу Всевишнього? Чи Бог Єгова відокриє сі їм людям свою відповідь на їх клич о поміч і охорону проти сієї надходячої товни?

ЙОГО ВІЙНА

(Переложено з англ. "Вартові Башти" з 1-го серія, 1938)

"Не бійтесь... се війна... Божа." — Паралип. 20: 15.

ЧАСТЬ 3

БОГ ЄГОВА має свій час і спосіб для передання вістки своїм людям на молитви. Як, наприклад, Корнелій, посвячений чоловік, молився до Бога нім двері нагоди були отворені для поган, Єгова почув його молитви і після своїх ангелів повідомити Корнелія от се: "Молитви твої і милостині твої спогадалися перед Богом." (Діян. 10: 4) Давид робив відозву в молитві до Єгови: "Почуй, Боже, голос покликуювання мого! Від страху ворога зашита життя моє!" (Пс. 64: 1) і та молитва Давида є відповідна на теперішній час. І знов той слуга Божий молився: "Господи, почуй молитву мою, і прийми жаль мій! Не ховай лиця твого в день тісноти моєї; прихили ухо до мене; в день, коли призиваю тебе, не гайся, вислухай мене. Він прихилиться до молитви понижених і молитвою їх не погордує." (Пс. 102: 1, 2, 17) "Бо очі Господні на праведних, і уши Його на молення їх, лице ж Господнє проти тих, що зле роблять." — 1 Петра 3: 12.

Типічні завітуючі люди Божі стояли з їх лицями і серцями звернені з надією до Бога, очікуючи відповіді на молитву Йосафата, і тоді прийшла вість з престолу Єгови до Його людей на землі, яко ж написано: "Тоді найшов на Йоїзіла, сина Захарії сина Баней, сина Езієла, сина Маттанії, левіта з минів Асафових, Дух Господень посеред збору." — 2 Паралип. 20: 14.

Ті ймена, які Єгова надав своїм слугам, мають значіння. Очевидно для тієї причини Він подав ім'я й родовід слуги Божого. Ім'я "Йоїзіл" значить "оглянутий Богом", себто, він представляв тих, що є праведні в очах Божих. "Господь є у св'ятому храмі своєму, на небесах престол Господній, очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного й того, хто любить насилля, ненавидить душа його. Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника." — Пс. 11: 4, 5, 7.

"Отже "Йоїзіл" представляв Господніх овець зібраних у храмі, котрі були признані великим Суддею, Ісусом Христом, і котрі є одягнені в ризи справедливості, і котрі приносять жертви Господеві в праведності. "Йоїзіл" був сином Захарії, котрого ім'я значить "член Єгови". Бог пам'ятав перший вірний останок

Ізраїля і вивів їх з Вавилону. (Іса. 49:14-17) Очевидно, що родовід того чоловіка був даний тому, щоби показати, що він належав до класу вірних Богу. Він був сином "Баней", котре то імя значить "збудований Ёговою", себто, збудований в царський дім як син Божий. — Пс. 113: 9.

Продовжуючи далі з родоводом Йозіїля, написано є, що він походив від Еїєла, котре то імя значить "Піднесений Богом", що можливо значить або відноситься до зметеня прибіжеша лжи (Іса. 28: 17) і він був сином "Маттанї", котре то імя значить "дар Ёгови", як се написано в Одкриттю 2:17: "Хто побідить... тому дам камінь білий, а на камені нове імя написане котрого ніхто не знає, тільки, хто прийняв." Господь відкрив те імя в 1931 р., котре то імя прийняв вірний останок; як се було показано, що робітники прийняли їх плату за працю у винограднику. — Маттея 20: 8.

Йозіїля був Левітом, як і Маттанїй був Левітом, отже тим, що "прилучився" (Левій) до Господа (1 Мойс. 29: 34; 2 Мойс. 32: 26), той що навіки є посвячений на службу Богу в храмі під Великим Первосвященником Ёгови. (4 Мойс. 3: 6-10) Йосафат і інші Юдеї не були слугами храму, Йозіїля ж був Левітом з уродження. Отже через нього прийшла вість до людей храму від Бога Ёгови, що означувало, що Господь Ісус Христос є у своїм храмі. Той Левіт був сином Асафи, котре то імя значить "збірник". Господь зібрав перше свого останка царського дому, "мале стадо", а пізніше своїх "інших овець" і привів їх на великий празник, празник жнив. "Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій." — Пс. 50: 5.

Про те збирання жнив написано є: "І свято жнивнє, первотлоду праці твоєї, того, що сіяти меш в полі; і свято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полі." (2 Мойс. 23: 16) Родовід Асафа, що він походив з Левія, є даний у 1 Паралипоменоні 6: 1-39. Він був музикантом. Царь Давид назначив його головним музикантом або співаком у храмі. (1 Паралип. 16: 1, 4, 5) Він був також пророком, або той, що предвиджував волю Божу написану або в якийсь інший спосіб сголошену. Він був композитором музики до псалмів, які були співані в храмі. (2 Паралип. 29: 30) Декотрі псалми мають заголовок "псалма Асафова". "Сини Асафові під рукою Асафа... усі вони... співали в домі Ёгови." (1 Паралип. 25: 2, 6-9, А.П. В.) Певним є, що той родовід був поданий Господом для певної цілі, і се ясно і сильно піддає думку, що вживаючи таких співаків в храмі, Він сим відкрив напрям ділання який громада храму має взяти тепер на землі, коли година небезпеки грозить, і що они мусять співати хвалення Ёгови.

Дух Ёгови се та невидима сила, що оперує після волі Божої, порушуючи посвячених Йому ділати після Його заміру; і тому то написано в

тім тексті про Йозіїля, "тоді найшов на Йозіїля Дух Господень посеред збору." Ось так Бог натхнув і порушив його висказати Ёгрову вість людям. "Бо ніколи із волі чоловіка не виповідає пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люде Божі." (2 Петр. 1: 21) Головний співак співав хвалення Ёгови в храмі в такім разі, щоби виповісти волю Ёгови відносно зібраних Юдеїв. Сим чином Йозіїля представляв теперішній канал або посудину або знаряд Господень якого Він уживає, щоби промовити вість з храму після волі Божої і дати запевнення своїм людям відносно битви великого дня Бога Всемогучого, котра то битва скоро наближається. Від коли Господь Ісус Христос прийшов до храму в 1918 р., то Він не уживав кожної одиниці, що визнавала посвячення Йому, давати розпорядження для Його людей в часі небезпеки, але до сього Він уживав свого храму яко средства для передання вістки для своїх людей на землі. Той канал передання вістки є названий "Товариством", котре промовляє до людей Божих через свої видавництва, а головню Вартову Башту. Слова, що дух Господень зійшов на того Левіта серед громади, показують, що Господь говорить тепер до своїх людей зібраних до Нього в храмі, і котрі є повні зеднані і чекають на розкази і є готові й пильні виконати їх у храмі. Се є також певним, що Господь буде промовляти лише до тих, що осталися в повній гармонії й єдності з Ним, стоячи сильно звязані любовю, і їх серця повні посвячені Богу і Його царству. Отже тепер не може бути розділення між людьми Божими. Прийшла година великої небезпеки; і нехай кожний, що признає себе бути дитиною Божою завважає сей факт і нехай поводитись після того ж.

Тоді Ёгова промовив через свого слугу до зібраних людей: "І він промовив: Слухайте, всі Юдеї й осадники Єрусалимські, та й ти, царю Йосафате! Так говорить Господь до вас; Не бійтесь і не лякайтесь цієї великої орди, бо не ваша це війна, а Божя, (2 Паралип. 20: 15) "Всі Юдеї" в сій тексті є всі ті, що прославляють Ёгову, вповаючи на Нього і сповняючи Його прикази. Се значить, що кожний з храму, і ті що стоять перед храмом з ними, дають хвалення Богу і Його Христу. Він промовляє до мешканців Єрусалиму, як і Юди; що здається ясно говорить, що там були і інші люди, котрі представляли Йонадабів або людей доброї волі котрі тепер співтоваришать з громадою храму. Тоді слуга Ёгови Йозіїль сказав: "Та й ти, царю Йосафате"; се піддає думку, що той голос був Ёгового слуги, і що той, що тепер говорить до громади храму, є Ёгова, котрий подає вість через Ісуса Христа Царя, котрий проголошує ту правду людям. Отже виходить, що кожне сотворіння в організації Ёгови, а головню у видимій частині її, мусить слухати, признавати і аважати на написані інструкції дані в сій годині великої небезпеки. Отже слова "й ти Йосафате" включають

кожного, що має уміти до слухання. Ізраїльтяни стояли і пильно й уважно очікували на відповідь Єгови на їх клич і молитву, яку вони вивчили через їх царя Йосафата. Сьогодні всі ті, що вповні посвятилися Єгови, і котрі бачуть великий гнів злученого ворога, оруженого до зубів, і котрий виступає до остаточного нападу, всі ці вірні одиниці стоять і пильно й уважно чекають на розпорядження з престолу Всевишнього, і вони є вельми охочі сповнити ті розпорядження.

Тоді Йозіа сказав до зібраних людей: Так говорить Господь [Єгова] до вас [зібраних]: "Не бійтесь." В таким критичним часі й по-ложенню треба було поради більше чим від сотворіння, і тому Бог післав свою вість. Ніхто лише Божа вість могла дати пораду в таким випадку і дати запевнення заклопотаним людям. Так і тепер через якийсь час вірні відчували гірке нереслідування стягнене на них ворогом, і вони побачили злучені сили лукавого, котрий поставив спричинити велике насильство людям Божим. Всякі слова запевнення які могли дати людські сотворіння не були відповідними дати Божим людям надію. Вони мусіли дістати вість від Єгови, а Єгова ніколи не покидає своїх людей. Через те Господь Ісус Христос у храмі передає вість через своїх земних слуг і каже до своїх людей в сей час великої небезпеки: "Не бійтесь" появлені сили ворога і його злого заміру. (Маттея 10: 28) Тут ми маємо образ для заохочення Божих людей. Подібний випадок стався з Елісеєм в Дотані, коли сили повних зброєних воїнів оточили його і його слугу; і коли його слуга крикнув зі страху, тоді Елісей дав йому вість від Господа, кажучи: "Він же сказав: Не лякайтесь, бо тих, що з нами, більш, аніж тих, що з ними." (2 Царів 6: 16) Сили Єговиних ангелів були там, щоби схоронити Елісея і тих, що з ним. Як тоді так і тепер є, чим ближше приближається битва Армагедон. Если би той надходжний ворог грозячий знищенням Божих людей був знаком Божого негодовання проти своїх людей, тоді вони мали б причину вельми боятись; але тепер ті що люблять і служать Єгови памятають обітницю дану їм, що "після вашої віри станеться вам." Маючи повну віру і надію на Господа, вони не бояться ні чоловіка ні біса; але вони бояться Єгови, і як се Ві сказав до них: "Бога сил небесних — Його, як сивятого, шануйте; Його одного вам боятись, перед ним вам дрожати!" — Ісаї 8: 13.

Далше промовляючи до своїх людей, Єгова через Йозіа сказав: "І не лякайтесь цієї великої орди; себто, не знеохочуйтесь, або не впадайте на духу або не піддавайтесь, і нехай ворог не топче по вас без вашого відпертя. Та lama річ і дноситься і до останка, помазаників у храмі. Як Елісей сказав, так тепер Його слова є відповідні для Божих людей землі: "Бо тих [висшні влади, Єгова і Христос] що з нами, більш, аніж тих, що з ними." Далше, для заохочення своїх посвячених людей Єгова каже

до них через свого пророка: "В його люде — моя крптя з всьдє, а на разі важать за пилинку", котрих подув Єгови і Його Екзекутивного Чиновника може змєсти з істновання. Се не чєе боятись людей або дияволів. Є лише один можливий наслідок так далеко як се тичиться Його організації. Чому люди Божі тепер не боятсья ворога? Відповідь на се питання приходить від престолу Всевишнього, кажучи:

"НЕ ВАША СЕ БИТВА, А БОЖА"

Єврейське слово "Бог" є Ельогім, котре то слово ніколи не відноситься до Ісуса або когось іншого, але виключно до Єгови. Ці слова були повним запевненням для Ізраїльтян стоячих з Йосафатом, що надходяча битва не була прокляттям від Бога на Його завітуючих людей, і через те вона не була карою. Рівнож і сьогодні ці слова, що виходять від престолу Всевишнього, вповні запевняють тих, що знаходяться на землі і котрі знаходяться в храмі й вповні посвятилися Єгови, що грозьба злучених новочасних Аммонів, Моабів і з гори Сеїра, і небезпека яка грозить з причини походу цієї толпи, не йде на них за якесь поповнене зло зі сторони Божих людей. Ворог не йде на них по волі Всемогучого, але се є воля Господа, щоби та битва взяла місце в тій цілі, щоби знищити ворога. Се — битва великого дня Бога Всемогучого, котра принесе оправдання Його імя. Сьогодні святиня Господня є очищена і всі в храмі є одно, вповні і цілком зєднані у Христі Ісусі; і тому те писання головнє відноситься до них: "І вже більш не буде жадного проклону, а престол Бога і Агня буде в ньому, і слуги Його служать йому. І побачать лице Його, а імя на чолі їх." (Одр. 22: 3, 4) Тому що се битва Всемогучого Бога, для того Він виправляє ворожі сили і провадить їх в сіти в котрі вони напевно попадуть, і що принесе цілковите знищення ворогів Господніх. — Езек. 38: 4-8.

Співістю, що се було велике звільнення напруження для зібраних Юдеїв почути натхненні слова від Єгови висказані через Його слугу; так і тепер ся велика поміч і повне запевнення для людей Бога Єгови зібраних у храм, почути запевняючі слова від престолу Всевишнього висказані через Його вибраного слугу, Ісуса Христа. Як тоді люди Божі не утягались з приготуванням, так і тепер не можна утягатись, але, говорячи символічно, треба добре налаштувати гармату нїм зачнєтьсє стрілянина. Так і Божі люди мусять бути тепер готові. В короткїм часі ворог мав приблизитись, так і сьогодні ворогові дано короткий час приступити ближше, і під час того часу Божим людям дано нагоду ступити Його Слово і застановитись як виконати Його волю, отже час і нагоду зорганізуватись щоби виконати роботу лучше, і сім чиним виразити свою віру в Бога і Господа Ісуса Христа, і сїм показати їх одвєгу проти ворога.

Юдеям дано запевнення, що битва не буде їх, але що Бог буде воявати за них; і так сє

годня, ті що служать і славлять Єгови, члени храму і їх співтовариші, знають, що надходяча битва не є їх, але Божа. Тоді Єгова через свого слугу поучив даліше Юдеїв, кажучи: "Завтра виступите проти їх; он вони виходять на верховину Зив, і ви знайдете їх край долини, перед пустинею Еруїлом." — 2 Паралип. 20: 16.

²⁴ В ту саму хвилю прийшла вість Господня до зібраних Юдеїв, і тоді злучені зороги змовились виступити на західні берега Мертвого моря, поверхня котрого є більше чим тисячу стопів нижче рівні Середземного моря. Отже в той час Юдеї або Ізраїльтяни були около 3,000 стопів висше рівнини Мертвого Моря, отже стільки висше ворога. Замість триматися Єрусалиму, сі вірні Юдеї і їх співтовариші, по приказу Господньому, виступили за зустріч ворогові й прилюдно явилися перед ворогом. Так і тепер Божий помазаний останок стоїть на горі Сион з Ісусом Христом високо з Господом у храмі, і високо над ворогом. (Іса. 6: 1; Одкр. 14: 1) Ворожі сили, що злобно йдуть із заміром напасти, є прибиті до землі і валяються в злобі Сатани і його ділах, і через те вони не знають нічого про замір Єгови. Для них закон Божий є цілком закритий. І в сім стані zdegradовання і в страшнім опоганенню вони йдуть походом із злым заміром проливати людську кров.

²⁵ Йозіа не міг бачити ворога, з причини що він знаходився в пригнобленню, та Бог натхнув його промовляти і місце, де знаходився ворог, відкрито йому; а се показує, що Єгова бачить ворогів і повідомляє своїх людей о їх русі й замірі. Для цієї причини Він написав пророцтво наперед для тих людей на землі, що посвятилися Богу. (Рим. 15: 4) Злочинні вороги знаходилися за скалою Зиз. Те ім'я значить "увистити, мигати, сняти або плян"; і можливо та скала була названа так, тому що вона знаходилася на західнім березі Мертвого моря і мала відбивати сонячні лучі з моря. Побут ворога мусів бути віднайдений і тому Господь сказав Ізраїльтянам або Юдеям де їх можна було знайти, кажучи: "Ви знайдете їх край долини, перед пустинею Еруїлом." Ім'я "Еруїл" значить "основане (або навчене) Богом", або "страх Божий". Те, що Єгова вскорі потім, після на ворогів, та се певно навчило їх і інших боятися Бога і збудувало сильно віру завітуючих людей Божих. Бачучи се пророцтво тепер в часі сповнення, ми знаємо що вскорі возьме місце, і що се докаже всім, що Єгова є Всемогучий Бог і Він напевно поучить усіх боятися Його, если вони будуть жити, і вповні ствердять їх віру в Єгови як Всемогучого; і так ім'я Єгови буде мати властиве місце в умах таких одиниць.

²⁶ Поучення дані тоді зібраним Юдеям головно відносяться до громад: храму в теперішнім часі, тому що ті вірні Юдеї були типом на вірних Божих людей тепер на землі. (1 Корин. 10: 11) Єгова через свого посланця тоді сказав до Юдеїв: "Не ви будете битись сим разом; ви ви-

ступіть, стійте та дивіться за спасення Господне для вас. Юдо та Єрусалиме! не бійтесь і не жахайтесь. Завтра виступите ім на зустріч, і Господь буде при вас." — 2 Паралип. 20: 17.

²⁷ Навіть еслиб Юдеї були озброєні в военний зброя, то вони не потребували його. Се мала бути битва Єгови, і тому Псалмиста висказав сю справу ось такими словами: "Через тебе побемо ворогів наших; через імя твоє розтопчемо тих, що проти нас встали. Не вповаю бо на лука мого, і не спасе мене меч мій. Ти бо спасаєш нас від гнобителів наших і посоромляєш ненавидників наших." — Пс. 44: 5-7.

²⁸ Та сама правда тепер відноситься до останка, новочасних Юдеїв. Вони не бачуть фізичного приближення ворога, але вірою в Слово Боже вони бачуть, що ворог виступає проти них зі всіх сторін. Підчас коли Армагедон дивиться в лице вірних, то вони знають, що вони не потребують тілесного воєнного зброя, тому що вони не мають уживати таких річей. Се є велика потіха для них мати повне запевнення від Бога Єгови, через Ісуса Христа, що се є битва Бога Єгови. Як се пророк Єгови сказав, так Він тепер каже до своїх людей: "Виступіть, стійте." Завважте се, що Бог не приказав Юдеям копати рови і лізти до них і там дивитись на ворога через шпари, але Він сказав їм вийти на отверте поле, де вороги могли бачити їх і зневажати їх як Його людей, і з відки Юдеї могли виразно бачити ворога. Для цієї причини Юдеям сказано вийти і стрінути ворогів. Злучені вороги вступили на землю Ізраїльську, але Господь не позволив їм приблизити ся навіть стільки, щоби побачити місто Єрусалим. Так і сьогодні злучені вороги-релігійністи, політики та богатері-купці й інші гайдамаки не бачуть Єгової організації; вони не розуміють її; але вони йдуть війною проти тих, що представляють Господа, постановивши знищити їх. Тепер Господь не каже свідкам Єгови заходити в якісь місця майбутньої охорони, ані не практикувати звичаїв монахів і монахинь римо-католицької товпи, котрі заховали себе в монастирах та інших мурах. Ті що служать Господеві не мають скрадатися й представляти Господа у вибачнім дусі. Свідки Єгови мусять тепер вирушити отверто і стрінути ворога, де його можна бачити і виразно й одважно звіщати вість Бога Єгови, проголошуючи Його ймя й царство. Як Давид вийшов одважно боротись з великаном филистіїв, вповаючи цілком на Єгови, так і тепер Божі люди, під Більшим Давидом, виступають отверто, вповаючи цілком на Господа.

²⁹ Юдеї мусіли виступити аж до місця битви, і там стрінути ворога, і тоді слухати розказу: "Стійте та дивіться на спасення Господне для вас." Ся часть образа була установлена, і слово висказане і записане, для особлившої користі людей Єгови тепер на землі.

³⁰ Ще инший примір взяв місце при Червонім морю, коли Бог визволяв своїх людей з Єгипту.

(2 Мойс. 14: 13-15) Сьогодні спасення Божих людей не прийде за се, що вони будуть віддавати прієміт якомусь чоловікові або прапорові, але мусить прийти лише від Єгови через Ісуса Христа.

Як се зазначено в тексті "спасення Господне" не значить спасення людей від смерті через їх віру в прієміт кров Ісуса Христа. Свідки Єгови вже зазнали се через оправдання і через те, що вони сталися новими сотворіннями і були взяті для імени Єгови. "Спасення" у тім тексті значить визволення з сатанської організації, котра старається погубити Божих помазанників. Єгова визволить своїх вірних і переведе їх через бичу великого дня. "Від Господа спасення; твое благословення над народом твоїм." (Пс. 5: 8) "Ти неначе всім був на коні твої, й на колесницях рятуючі." (Аввак. 3: 8) "Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Єрусалиму, аж докиль, як світло, заблісне справедливність його, а спасення його — як горючий-світільник." (Ісаї 62: 1) "І тоді виступить Господь і в'оружиться проти тих народів, як було колись в'оружувався у день бою." (Захар. 14: 3) Отже Бог дав наперед інформацію своїм людям в Єрусалимі, і так тепер Він дає інформацію своїм людям, запевняючи їх, що та битва перед ними не є їх, в котрій вони малиб побити своєю власною силою, але що се є битва Єгови і тому вони мають дивитися на їх спасення і визволення гукою Всемогучого Бога.

Іозіїля, під керівництвом духа Єгови, тоді повторив слова які він висказав перед тим: "Не бійтесь і не жахайтесь. Завтра виступите: на зустріч, і Господь буде при вас." Як здається, то ясним є, що в теперішнім часі (1938 р.) Божі люди мусіли прибути до позатипічного "завтра", коли то вони мусять виступити проти ворога. Сталося се по конвенції у Вашингтоні, Д.К. в 1935 р., що Римско Католицька Гієрархія, яко позатипічні фізистії, була відкрита Господом Його лю-ям, і тоді та релігійна товпа була обнажена і показана, що вона є позатипічними Едомейми. Проти цієї то лукавої орди Бог велить своїм людям тепер, "Уставайте, виступимо впохід проти нього!" (Авдія 1) Отже Божі люди не повинні боятися або знеохочуватися на вид гордого й зухвалого ворога, але противно, вірні повинні: одважно виступити проти нього через проголошування Царя й Його царства, котре оправдає імя Єгови. Вірні свідки Єгови мають тепер запевнення від Нього: "Бо Господь [Єгова] буде при вас." Се Єгова, що сказав був до них, своїх вірних слуг: "Не оставлю тебе, ані покину тебе." Так що сьміло можемо сказати: Господь моя поміч; не боятися мусь: що адіє мені чоловікі!" (Жид. 13: 5, 6) Вповаючи на Єгову, па йтайте все: "Коли Бог за нас, хто на нас?" (Рим. 8: 31) І так Єгова дає левне запевнення, що Він цілком буде стояти за своїх людей; а се дає їм одвагу, і тому вони виступають одважно, з довірем і з радістю в Господі.

ПРИЗНАННЯ

Єгова обіцяв, що Він буде кермувати своїми людьми котрі вповають і признають Його. (Пріп. 3: 5, 6) Цар Йосафат зараз пізнав, що вість яку висказав Левіта, походила від Єгови. "І припав Йосафат лицем до землі, й усі Юдеї та осадники Єрусалимські впали перед Господом, щоб поклонитись Господеві." (2 Паралип. 20: 18) В умі Йосафата не було жадного сумніву, отже він не збунтувався проти тієї вістки. Він признав "висшу" владу, що вона промовила через свого покійного слугу Йозіїля, і тоді з вірою і з вдячності Йосафат поклонився Єгові лицем до землі. Отримана вість віддавала всяку славу і честь Богу, і в котрій не було ніякого компромісу з ворогом, і тим самим вона була на оправдання Єгового імя. Всі люди стоячі там йшли за проводом Йосафата і поклонилися Єгові. Йозіїль, разом з іншими, прилучився до поклонення Єгові в храмі, бо Бог обіцяв показати Його силу в користь своїх людей проти ворога: "Буду поклонятись перед св'ятим храмом твоїм, і хвалити імя твое задля милості і правди твоєї; ти бо над усе возвеличив слово твое й імя твое. В день, як я кликав тебе, ти озвався до мене; ти підняв силу душі моєї." — Пс. 138: 2, 3.

Завітуючі Божі люди тепер на землі ясно признають, що ся вість була доручена для них наперед для їх научення, і вони також поклоняються Єгові в душі й правді. Вповаючи вповні на Нього, вони тепер займаються "надзвичайним ділом", виконуючи їх часть через проголошення Його імя і Його царства. Вони знають, що в Армагедоні, в битві великого дня Бога Вседержителя, Єгова виконає своє "діло дивовижне" і сим чином возвеличить своє імя, і тепер Його вірні слуги рішилися проголошувати Його імя від сього часу аж до битви.

Іозіїля був знарядом ужитий Єговою до передання вістки Його завітуючим людям, і в тім змислі Йозіїля представляв Божий знаряд, Товариство, або свого "вірного і розумного слугу", і средство ужите тим слугою для передання Господньої інформації для людей. Інші Левіти були в храмі, але вони не були синами Асафи; але і вони прославляли Господа: "І встали левіти з синів Кагатових т аз синів Кореевих — славити Господа, Бога Ізрайлевого, вельми грімким голосом." (2 Паралип. 20: 19) В часі коли Корея збунтувався і по його знищенню, його сини, Корееїти, мусіли були відлучитися від їх бунтівника, отця, і сим вони оминули знищення, позіставши вірними Богу. (4 Мойс. 16: 1-35) Отже ці Корееїти, будучи дальше вірні Господеві, були пошановані службою в храмі. Геман співак, був писателем кількох псалмів, і він був Кореевитом, і декотрі з них були ключниками в храмі. (1 Паралип. 6: 33-37; 9: 17-19; 26. 1-19) Всі ті левіти, що були співаками в храмі, стояли на дворі і співали хвалення Єгови в Його святині. Се піддає думку, що Господь не глядить

на лице, не показує упередження проти когось задля його споріднення до когось (не в ласці). Часом буває, що діти і їх родичі зачнуть іти слідами Господа і прославляти Єгови, а опісля їх родичі відпадають, коли ж діти даліше позістають вірними Господеві; і такі були представлені через синів Кореевих. Бог шанує тих, що шанують Його і остаються вірними Йому. Всі, що стояли перед храмом, прилучилися в співі хвалити Єгови "вельми грімким голосом". Вони не заховавши себе зі страху перед ворогом і не співали зі страху потику, щоби не збудити ворогів. Вірою і перед побідою вони обходили Божу побіду над ворогами. Так і сьогодні свідки Єгови мають повну віру в Єгови і в Ісуса Христа і певні, що Господь побідить над ворогами, і, знаючи, що вскорі відбудеться Армагедон, сцена побіди, вони служать Господеві і з повним довірем вони йдуть наперед з роботою свідництва. Се вони роблять через проголошення Його вістки прилюдно, не тайно, але одкрито "вельми грімким голосом". Вони мають одвагу в сей день суду (1 Йоана 4: 17, 18), і вони відмовляються пригладити вість із страху перед ворогом. Свідки Єгови вповають на Господа цілим їх серцем і у всіх дорогах вони признають Його, і через те мають запевнення, що Єгова кермує їх напрямом і старається о їх охорону і спасення.

²⁷ Юдеї мабуть мали дійсне бажання пійти на сцену битви в послушенстві до поучень, які вони отримали від Господа. Вони мали виступити на другий ранок, і безсумніву, що в ночі вони мало спали. Протягом ночі сі вірні Юдеї приготувалися до виступу вранці, і тому то написано: "І повставали вони раннім ранком і виступили до Текойської пустині, і як виступили, став Йосафат і промовив: Слухайте мене, Юдеї та й ви осадники Єрусалиму! Майте віру в Господа, Бога нашого, й будьте безпечні; йміть віри про рокам його, а пощастить вам." (2 Паралип. 20: 20) З Єрусалиму аж на місце битви була довга подорож для цієї мішаної товпи людей. Вони йшли пішки з своїми дітьми і немовлятами на руках матерей. Щоби прибути до Текої, вони мусіли переходити через Вєфлеєм. Вони встали рано вранці й після даного розказу перед тим, йшли впрост на місце битви, щоби їм прибути там на час і побачити сили ворога цілком зметені силою Всемогучого Бога. Їх не треба було спонукувати до виходу; вони йшли охоче. Так і псалмїста каже про вірних нинішнього часу: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї." — Пс. 110: 3.

²⁸ Згадана пустиня лежала на схід від Текої, місце де Ізраїльтяни мали стрінути ворога і бути свідками їх знищення. Отже вранці Юдеї або Ізраїльтяни сформували лінію і виступили впохід, і як вони йшли через брами єрусалимські, там Йосафат стояв і промовляв до людей. Якщо примір для віруючих в Бога, се була його зада-

ча і привилей, як словом так і ділом, показати иншим, що він має цілковиту віру в Єгови і що він радісно сповнить Його прикази дані Його людям через Його пророка. Отже цар Йосафат ужив сю точку для скріплення й заохочення людей. Так і тепер Ісус Христос, великий Цар у храмі, будувє й зміцнює віру своїх правдивих послідувателів, останка, і постійно пригадує їм пророцтва Єгови і відкриває їм сповнення сих пророцтв. Йосафат, ставши там, представляв не лише Господа Ісуса Христа, але також членів храму у властивім спорідненню одні до других. До людей що вийшли з міста Йосафат сказав: "Слухайте мене, Юдеї та й ви осадники Єрусалиму." Сі слова указують, що там були "чуженці" в середині і чули промову Йосафата, і ті чуженці представляли нинішніх людей доброї волі, "инших овець", Йоанадабів, котрі тепер слухають слів Господніх. День битви приближається, і згідно з Писаннями, члени храму повинні, "один одного піддрежувати, о скільки бачуть, що наближується день". (Жидів 10: 25) Кождий в храмі повинен заохочувати инших і указувати на факт, що царство є єдиною дорогоцінною річю, і щоби бути в царстві, то треба бути вірним і правдивим Єгови тепер. Ми знаємо, що битва великого дня наближається; і тому се привилей і задача кожного з останка заохочувати своїх братів до пильності й вірності.

²⁹ Йосафат не став чванитися та указувати людям на себе, що ніби він провадив людей побідити ворога. Він не указував гноблючого духа "вбраного старшого", але протівно, Йосафат покійно підчинився Єгови й сказав до людей: "Майте віру в Господа, Бога вашого, й будете безпечні." Він радив їм вповати на Єгови; і так члени храму мусять говорити один другому. Ті прості й звичайні люди мали дійсну віру в Бога, не маючи ніякого військового вишколення і без ніякого воєнного знаряду, щоби виступити проти наближаючих ся сил, що були зброжені до зубів. Точно так річ мається з людьми Божими сьогодні. Вони бачуть сили лукавого зброжені у всяку нищительну зброю йдучих проти них, а свідки Єгови не мають буквальної зброї, а навіть щоби вони і мали, то вони не уживали б її. Ані свідки Єгови не повинні зворушуватись, непокоїтись або гніватись, і вганятись без цілі, але вони поступають уважно і пильно. "Хто в його вірує, той не застидаєсь." (Іса. 28: 16) Який мав бути наслідок для Юдеїв если вони вірували в Бога, як се навчав їх Йосафат? Вони мали перебувати в Господній землі або організації. Если б вони не були вірували в Бога, тоді вони не були б жили раз на всегда в Божій організації. Ті, що вірують Єгови і доказують їх віру через вірне служення Йому в послушенстві до Його приказів, такі перебувають в Його організації на віки. — Пс. 101: 6.

³⁰ Нехайже громада храму тепер на землі все памятає як се є вельми важним вірувати в Го-

спода і досліджувати і вповати на Його Слово. Вірувати значить бути послухним; і ніяким іншим чином ніхто не може доказати своєї віри. Ісус Христос є у храмі, де Він зібрав своїх людей, і Він дав приказ, щоб всі Його люди були в цілковитій єдності. Всі мусять жити в мирі й молитися о мир між собою і між "іншими вісцями". (Пс. 122) Ті що спричиняють незгоду у храмі або роблять беззаконня не будуть мати віри, і Ісус Христос заявив, що Він збере їх і викине їх у надвірну темряву. (Мат. 13: 41) Щоби мати віру після Писання, то треба пам'ятати на Божі обітниці й роздумувати про Його царство. Це царство є єдиною гідною річю над котрою варто застановитися. Се значить, на серцю треба мати справи царства, і чесно й широко старатися попірати справи царства, пізнавши яка є воля Божа. Декотрі люди, що переходили через ворота Єрусалиму, могли нарікати або миркати; але припустім, що вони говорили так: "Дивись, на убрання тамтої жінки! Скільки те убрання краще від цієї жінки, що йде побіч мене. Вона виглядає бути простачкою. Я не люблю йти з нею разом." Припустім, що тоді чоловіки говорили між собою: "Ти не здалий. Дивись на мене! Я є щось, і роби так, як я роблю, бо я є важким тут." Если би там були такі одиниці, тоді Йосафат був би викинутий з рядів їх. Та громада йшла походом в єдності, співаючи пісні. Прийшла була велика криза, і кождий з Юдеїв мусів пильно чувати і слухати приказів даних. Сьогодні ще більша криза прийшла і кождий з членів храму мусить глядіти на Господа і слухати й сповняти Його прикази. Вони мусять пам'ятати Божі прикази, мусять перенятися правдою і не якоюсь дурнотою, ані не дозволити своєму умові займатися дрібничками. Вони йдуть, щоби побачити Господню найбільшу війну зі всіх часів, і їх власна охорона і визволення залежить від правдивої віри і цілковитої вірності Богу і Його Цареві.

²¹ Цар Йосафат розпоряджував єрусалимським походом. Левіт, слуга Господень, вповів пророчу вість. Йосафат не старався вивістити себе, але протинно він сказав: "Віруйте Божому пророкові", тому Левітові, що він сказав вам. Там могли бути зарозумілі одиниці, що старалися промовляти до людей, але їм ніхто не вірував. Лише пророкам Єгови вони вірували. Так і сьогодні Божі люди мають вірувати пророкам Єгови, котрі писали давно тому як їх дух орушував Божий, і котрі написали для науки тих Божих людей на землі, що на правду поклоняються Йому. Сі пророцтва і їх значіння тепер Господь відкриває своїм людям в храмі, і се Він робить через свій знаряд вибраний для цієї глї. Если між Господніми людьми є якісь зарозумілі, що стараються пророкувати, то нехай вони собі роблять се, але нехай люди посвячені Богу не зважають на них. Правдиві оклонники мають вірувати в Єгову вість. Сьогодні Бог не дає ніяких нових пророцтв,

але через Ісуса Христа сповняє пророцтва "написані наперед", і відкриває значіння їх своїм свідкам у храмі. Бог не розбуджує тепер пророків; і если хтось азиває себе бути пророком, то нехай се буде знаним, що та особа є безумна і є фальшивим пророком, як се Ісус передсказав. (Мат. 24: 24) Та Бог має знаряд для передання і вяснення свого сповненого Слова попереднього натхненного через пророків, і та громада храму мусить вірувати і той знаряд передання вістей якого аживає великий Пророк, Ісус Христос, і мусить вірувати в пророцтва одкриті й Господом. Тепер прийшов "час кінця", отже час коли Бог відкриває свої пророцтва, і останок повинен студіювати їх і оціняти й вірувати в них через сповнення приказів Божих. — Даниїла 12: 4-9.

²² Очевидно є одиниці, що називають себе бути у правді і є у храмі й котрі вважно не студіюють пророцтв і вяснення їх. Вони припускають, що вони знають правду і не потребують студіювати і вважно застановитися над тим, що вяснюється з Господньої ласки. Такий напрям є великою помилкою і може запровадити у смертельний блуд. І если вперто будеться поступати так, то остаточно може принести нещастя. Те що Господь видає для своїх людей становить духовий покарм або покарм для ума, щоби люди Божі змогли виконати інструкції подані в Його Слові й вяснені Господом Ісусом Христом. Писання радять, "Старайся поставити себе вірним перед Богом". (2 Тим. 2: 15) Признання чоловіком не має ніякої ваги і є безвартісне. Бути признаним Господом є важне, і се можна дістати через пізнання волі Божої, як се вона написана для Його людей і тоді пильно виконати її.

²³ "Вірувати в Його пророки" і слова записані ними принесє добробут. Спевністю, Єгова був би успішним і побідив би над своїми злученими ворогами, без огляду чи Юдеї вірували або ні, але їх невірство мало принести їм велику втрату а не добробут. Вірувати і ділати в доказ свого значить шанувати Бога, а се принесє їм охорону, безпеку і спасення, і вони будуть мати користь з його славної перемоги. Завважте сей примір благословення і добробуту, який отримали ті, що повернули з Вавилону і відбудували храм: "І старшини Юдейські будували щасливі: далі, як вішував Аггей пророк та Захарія, син Адди. І збудували вони й скінчили по волі Бога Ізрайдевого й по волі Кира, й Дарія, й Артаксеркса, царів Перських." — Ездри 6: 14.

²⁴ Певно, що і тепер Юдеї, звелителі Єгови, останок, виступили стрінути злучених ворогів, а іменно, торговельних, політичних і релігійних чинників, котрі змовилися знищити їх, і тому вони, Юдеї, повинні молитися як Господь велів і вложити молитву в їх уста, а іменно: "О, Господи, спаси! Господи, благая тебе, пошли шасну долю!" — Пс. 118: 25.

²⁵ Без огляду що земне сотворіння може зро-

бити, Господь знищить ворогів в оправдання свого святого імя; але ті, і лише ті, що покажуть їх повну віру й послуханство в Боже Слово, яке є записане в пророцтвах, будуть мати усіх і участь в славній перемозі. Коли помазанники йдуть до остаточної перемоги, вони всі мусять бути в повній і цілковитій єдності, бо Господь так велів. Вони мусять взяти участь у сповненні пророцтв до теле; написаних, і вони мусять вірувати в Слово Боже і поводитися іменем його, если вони бажають мати успіх.

30 Йосафат, давши поучення і пораду людям, тоді забравсь вибирати деяких людей для особливої служби: "І подався він з народом [і коли він дав пораду людям — Рот.] і поставив співців Господніх, щоб вони в святості й побожності, виступили перед озброєних, славили висловлюючи: хваліте Господа, бо віковична милість Його!" — 2 Паралип. 20: 21.

31 Без сумніву між такими співаками був і Йозіа, котрий був сином Асафи (2 Паралип. 35: 15), і також інші Левіти, всі котрі знали напам'ять пісні храму, і вони не співали ніякої пісні в честь дияволів. Вираз "співаки" в сім тексті відноситься до співаків, що йшли з місця на місце. (1 Паралип. 25: 6, 7) Співаки мали співати "в святості й побожності". З причини своєї святості і краси Єгова очистиє всяку безбожну річ й заведення, як диявольських провідників, що стали проти Єгової організації. Ясним є, що ті співаки представляли помазаного останка, позатипічних Левитів, очищених у храмі, і котрі тепер приносять Єгові їх жертву в праведності, котра складається з пісні хвалення в честь Його краси і святості. (Мал. 3: 3; Жид. 13: 15; Пс. 110: 3; 29: 2, 9) Ті співаючі Левіти були одягнені в одежі храму, з "святими прикрасами" — (Рот.), що представляло тих членів храму, котрі тепер показують бути цінком посвячені Богу і Його Цареві. Сі йдуть вперед, не щоби дістати похвали від людей, але щоби угодити Господеві, і щоби люди знали, що вони радіються бути слугами Бога і Христа і нести наруги якій впади на Господа. — Рим. 15: 3.

32 Безсумніву, були там і кількох озброєних людей в тій громаді Юдеїв, позаяк написано, що співаки "виступили поперед озброєних". Се дає першенство храмові Божому, котрий славив Його імя, а не знярядові воєнному, і показує, що люди впадали на Єгову а не на себе ані на якусь земну силу. Співаки мали співати точно в гармонії, тому що вони були навчені так і тому що їм сказано співати: "Хваліте Господа". Се показує повну гармонію й єдність в діланню, радше чим щоб кождий співав свою власну пісню або композицію. Вони мали співати, (сіста перекладу Ротердама зовго) "О дайте подяку Єгові." Се показує, що вони дякували Єгові наперед, надіючись на Його перемогу над ворогом і визволення себе. Сим вони показали, що вони вірували в Єгову і в Його пророків. Вони та-

кож співали: "Віковична милість його"; а се показує, що Божа милість ніколи не впадає для тих, що слухають Його. Милість значила, що Бог визволить своїх людей з гнітючої сили ворога, і переведе їх живими через велику битву.

33 Тисячу літ перед царюванням Йосафата, Диявол старався знищити Ізраїля. Єгова все схоронив своїх людей, і Його визволення їх не можна ніяк иначе назвати лише Його вічно-триваючою ласкою ради Його слова й імя і обітничі дані Авраамові. "О, хто такий Бог, як ти, що гріхи прощаєш, і не пам'ятаєш проступків останкові насліддя твого? Ні, він не гнівається по віки, бо любить милосердуватись. Ти явиш вірність твою Якові, а милосерде Авраамові, яке, закрившись, обіцяв єси отцям нашим у днях давних." — Михея 7: 18, 20.

34 Свідки Єгови нині бачуть і одніють милість Єгови у схороненні їх і триманні їх в Його службі, щоби вони мали часть в оправданні Його імя. У Ватівій Башті з 15 грудня, 1928 р. Господь зачав навчати своїх людей на землі, що Він переведе декотрих з них через битву Армагедон, і тоді вони дістали краще розуміння, і вони зачали співати про Єгову милість і Його ласкавість, котрі є забувані в Сионі, де Бог поклав своє імя, і що Він уживе тих, що мають часть в оправданні Його імя перед битвою і в битві Армагедон і поза тим часом. Одкриття цієї правди було милістю для них. Божа милість співтоваришить з одкриттям Його правди. Зараз по відкриттю милості своїм людям в 1918 р. і 1919 р. через установлення їх як свідків своїх, Бог дав своїм посвяченим людям одкриття Його замірів, і тепер ті посвячені на правду співають: "Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашої. Стрінулись ласка і правда; справедливність і мир поцілувались." — Пс. 85: 9, 10.

35 Вподобалося Єгові також створити кращу організацію з Його людей для служби, і ті слуги або назирателі в Його організації служать Йому в мирі й праведності. (Іса. 60: 17) Єгова через Голову громади храму, Ісуса Христа, тепер відкриває правду своїм людям, котра то правда наповняє їх радістю, так що вони не можуть стриматися від співання хвалення в честь його краси й святості. Писання, будучи вповні поперті фактами добре-знаними для тих, що стали на стороні Господа, ясно доказують, що битва великого дня Бога Вседержителя уже близько; що злучені сили ворога йдуть проти них із злим заміром знищити всіх тих, що стали на стороні Господа; що Єгова вповні повідомив своїх посвячених, що наближається війна не їх, але Божа, і що Він дістане цілковиту перемогу; що тепер Він поставив своїх співаків наперед і через Ісуса Христа поручею їм свідство о царстві, і що вони йдуть проти ворога і йдучи вони співають хвалення Єгові. І який буде наслідок?

ЙОГО ВІЙНА

[Перекладено з англ. "Вартової Башти" з 15-го січня, 1938]

"Не бідається... це війна... Божа." — 2 Паралл. 20: 15.

Tag is type

ЧАСТЬ 4

БОГ ЕГОВА зробив пророчий образ з Йосафатом, з іншими Юдеями, їх ворогами, точно показуючи, що тепер бере місце на землі, коли помазані слуги Божі йдуть стрінути зрадливих ворогів, що шукають їх знищення. Із того образу тепер отримуємо інформацію, що є дуже важна для всіх посвячених. У пророчім образі завітуючі Божі люди, Юдеї, у військовій пораді, вирушили з брамів Єрусалима і вийшли стрічу проти ворога, щоб побачити спасіння з руки Всемогучого. Напереді йшли співаки, співаючи в честь Єгови; на заді йшла мішана громада людей, котра не мала великого значіння в порівнянні із силою ворога. Та товпа Юдеїв складалась з мішаною громадою чоловіків, жінок і дітей, а з ними чуженці не-Юдеї. Мудрість і сила що провадили сю маленьку громаду були невидимі для людського ока, але Йосафат і люди з ним мали повну віру в найвищу силу і радісно поступали після розказів. В іншому случаю Егова дав Елісейові й його слугі видіння могутньої небесної сили, яка охороняла їх. Тепер при кінці днів роботи Елісея на землі Егова дає своїм помазанникам останкові і їх співтоваришам видіння небесних сил, які заступають і охороняють їх і побідають ворогів на славу Бога Єгови. Як в старинних часах, так і тепер Бог Егова, представлений в Христі Ісусі і Його силах святих ангелів, провадить земну громаду і кермує кроки тих, що люблять і служать Господеві.

Ті вправлені співаки, що йшли напереді громади, знаючи що побіда була запевнена, на даний знак заспівали пісню хвалення Всевишнього, і безсумніву їх спів був гарним і правдивим хваленням Єгови: "І в той час, як вони стали викликати і славить, розбудив Господь незгоду між Аммоніями, Моабіями та горнями з Сеїра, що прийшли на Юдею, й вони побили себе." (2 Паралл. 20: 22) Се що Господь Бог розбудив незгоду між ворогами є інтересним і цікавим і корисним для нас застановитися в який спосіб се сталося і який був наслідок. Сталося се дуже рано, коли то рідкою атмосферою ідейських гір залунала пісня співаків, голоси трої дійшов до ушей ворогів нім противні собі сили побачили одні других. Для воєнних знатків злучених ворогів поступок зі сторони Юдеїв, що вони йшли проти них з пісню, мусіло виглядати дивною річю, і через се ворог вважав Юдеїв і їх співтоваришів за фанатиків. Ворог мав зрадити, що він буде мати легку роботу очистити їх коли вони приближаться. Сі факти добре пасують нинішньому сповіщенню пророчого образу. Божі люди під розказом і провідництвом Господа Ісуса Христа, котрому

помагають сили воєнних ангелів, виступили на зустрічу ворогові. Грозьба ворога і виставлення їх сили, їх хвальба і пиша, ніяк не стримують вірних виступати вперед. Ті вірні слуги вповають на Егову і Його великого воєнного Проводара, і вони знають, що побіда буде певна, тому що се битва Божа, і через те вони не можуть стриматися від співу, бо їм дано приказ бути свідками для імя Єгови. Ся позатипічна громада Юдеїв, вірні свідки Єгови і їх співтовариші, вибухають пісню, розказують про Єгову "красоту і святість", про Його славного Царя, і Його царство, і про всі благословенства які будуть плисти для послужних з людства. Згідно з Його приказом, вони розказують о дню помсти Єгови проти релігійоністів і диявольської релігії і о правдивім почитанню Всемогучого Бога, що точно противиться релігії. Злучені вороги, Новочасні Аммонії, Моабіти, і з гори Сеїра, чують пісню Божих посвячених людей, і посміхаються з них ругаються і кажуть між собою: "Се гурток фанатичних дураків, і хто думав би що вони виступлять проти нас!" Для цілого світа невірних, діяльність і пісня свідків Єгови, новочасних Юдеїв, здається є дуже дивною. Проголошення цієї вістки людям від дому до дому і співання хвалень а честь Єгови, виглядає бути дуже дивною роботою для всіх окрім вірних. Се є Єговава робота, і вона виглядає дуже дивною.

Юдеї, за провідництвом співаків, прославляють Єгову, як се роблять новочасні Юдеї й сьогодні. Егова поклав свої слова в їх уста, і поклав їх своєю могутньою рукою, і їх пісня проголошує честь Єгового імя, побіду для Його сил, і цілковите оправдання імя Всевишнього. Як старинні типічні люди виступили до битви, так і тепер позатипічні люди йдуть до битви, і Егова обчислив кожний крок своїх слугів, так що кожда річ станеться після Його волі. Він вправляє сили обох сторін. Почувши пісні наближаються Юдеїв, Аммонії і інші союзники задумали приготувитися захопити їх несподівано, і через те вони зробили засідку; але фактом є, що се Егова робив приготування. Бог, кермуючи їх рухами, зробив засідку проти ворогів і проти сил які попирали їх. Історія каже: "Егова зробив засідку." (Рот.) Злучені сили ворога думали, що вони приготувляться взяти Юдеїв цілком несподівано і знищити їх нім вони зрозуміють їх положення. Однак вони не полічили справи добре. Ті що засіли мусіли бути головно Моабіти та Аммонії, і вони мали мати честь повбивати Юдеїв і їх співтоваришів; і сей замір з їх сторони є виразно показаний словами в двадцять третім вершику того проро-

чого образу. І як тоді так і сьогодні: великий Вождь земних сил кермує всім в користь своїх людей. Пророк описує діяльність ворога сими словами: "Ось бо вони чигають на душу мою, сильні збираються на мене не за переступ мій і не за гріх мій, [не за те, що я провинив] Господи! Без вини моєї збігаються і готовляться; встань на поміч мені й поглянь! Встань, Господи, Боже сил небесних, Боже Ізраїльський, щоб побити всі ті народи [Моабі і їх союзники]. Не пощади ні одного з тих невірних беззаконників! Вечером вертають [коли темрява позати́пічна впала на світ в 1919 р. за котру ворог думав сховатися] назад виють, як собаки, і кругом обходять город. ... Нехай шляються за їдою, і неситі ночують." — Пс. 59: 3-6, 15.

Як колись так і тепер представителі Сатани, переповнені гіркою ненавистю, засіли щоби захопити несподівано праведних. Сатана поклав сей вбійчий дух в серце новочасних Аммоніїв, Моабіїв і інших, щоби злапати свідків Єгови несподівано і здушити їх. Псалмїста описує се такими словами: "Чигає по закутках, як лев в гушавині; чигає, щоб нужденного захоласти; хапає неласного, й тягне в сіті свої." (Пс. 10: 9) Ворог думає затягнути свідків Єгови у свою поланку, і він наставляє свої сіті, як се можна пояснити через примусовий привіт прапорів і подібні річі. Если б вони студіювали Слово Боже, то вони знали б, що Бог говорить до них за се що вони чигають на праведних. Релігїоністи провідники не мають вимівки не знати се, бо вони мають Біблію. Про них Господь каже: "Безбожний! не задумуй лиха на домівку праведного, й не пустош місця спокою його, бо праведний впаде сім раз [під гнетом його ворогів, як в 1918 р.] — і встане, [як тепер засліпліні німецькі нацисти переслідують праведних] безбожні же впадуть у погибель [себо в їх власні сіті, що принесе їм знищення]." — Прип. 24: 15, 16.

Ціль Моабів і їх союзників була здушити Юдеїв. Так і теперішня ціль злучених новочасних ворогів здушити свідків. В старинних часах се був Єгова, що виправляв ворогами і поставив їх в засідку, що принесло їм упадок. Так ворог копає яму для Божих людей, але самий в ню впаде. "Копав яму, і викопав її, і впав у яму, що приготував її." (Пс. 7: 15) "Провалились народи в пропасть, що викопали її; зловила нога їх у сітях, що заставили їх тайно. Пізнали Господа, він звершив суд; безбожник запутає ся в ділах рук своїх. Нехай повернуться безбожники в пекло [замість, що вони бажали попхнути вірних слуг Божих у пекло], всі народи, що забувають Бога [релігійне Христ'янство забуло Бога плянуючи погибель для Його вірних слуг]." (Пс. 9: 15-17) Всі ті пророцтва є написані для користі Божих людей, і вони описують обставини які виринуть в Армагедоні: "І язик їх зробить заколот між ними; хто погляне на них, похитає головою. І побоять ся люди,

звістять про діла Божі, пізнають діло рук його." — Пс. 64: 8, 9.

Се далше показує, що Бог виправляє ворога щоби доконати свою ціль, і се спричинить, що всі пізнають, що великий Бог Єгова воює за своїх людей. Бог поклав в уста своїх людей молитву якою вони моляться тепер: "Не дай, Господи, напасникові аскому зігнати, не пособи задумам його! Не дай вознестись їм. Отрута окружуючих мене, зараза з уст їх нехай на них самих спадє. Нехай посиплється на них горюче угля! Нехай Бог кине їх в огонь, у вир, щоб не спаслися! Чоловікові злоріччю, щоб не було життя йому на землі; чоловіка насильного, щоб злоба у пропасть його загнала. Я знаю, що Господь явить правосуддє пригнобленим, справедливість бідним. І будуть праведні імя твоє прославляти, ширі серцем лице твоє оглядати." (Пс. 140: 8-13) Сей факт, що Бог уложив сю молитву в уста своїх людей показує, що Він вислухує молитву і одвідає ворога знищенням.

Аммонії і Моабії сховалися за згодою і знанням тих, що з гори Сеїра. Тепер виглядає, що новочасні Аммонії і Моабії, фанатичні політики та фінансисти, за спонуканням релігїоністів, приготувають знищення Божих людей. Вперед йшли Юдеї співаючи пісні, не спинаючись в своїм поході, і тоді нагло зачалась війна; і Господь зсумував коротко наслідок боротьби проти ворога: "І вони були поражені." (Анг. перек.) Юдеї навіть не зачали битися. Битва розпочалась так, як Бог сказав їм, бо ся "битва не ваша а Божя". Здавалось, що з сього мала вийти невдача; однак так не сталося. Ся битва була прямим ділом Божим, предсказуючи "надзвичайне діло", що впаде на ворога в битві Армагедон. Новочасний злучений ворог нараджується разом проти свідків Єгови і постановив знищити свідків Єгови, і що се вони виконають в легкий і тихий спосіб і на погляд легальний спосіб, так що інші одобрять їх діло. Та їх рада їм не вдається. "Господь повертає в ніщо раду народів, він нівечить задуми людські." (Пс. 33: 10) Сьогодні "велика облудниця" їдїть на верху "звіра" і постановила на смерть знищити Божого вірного останка, і вона сподїється доконати се знищення руками комерційної й торговельної товпи, але Єгова повідомив своїх людей, що на велике здивування релігїоністів, "десять рогів" і "звір" зненавидять стару облудницю, і кинуться на ню і роздируть її і спалять її огнем. (Одкр. 17: 16, 17) Се Бог представив в битві що вчла місце тоді й котра знищила ворогів, що пішли проти Юдеїв під керівництвом Йосафата.

Битва та взяла місце серед ясного дня, коли все можна було ясно бачити, і сей факт, що Юдеї співали голосно показує, що вони явилися отверто перед усіма. Ціль ворога була знищити Юдеїв. Але завважте, що взяло місце: "Бо піднялись Аммонії та Моабії проти горян

Сеїрських, побиваючи і вигубляючи їх, а коли скінчили з Сеїр'янами, стали вбивати один одного" — 2 Паралл. 20: 23.

"Пам'ятайте, що Єгова зробив пророчий образ для спеціального наущення своїх людей тепер на землі, повідомляючи їх, що має прийти з початком битви великого дня Бога Всемогучого. Чи Аммон і Моаб зробили помилку, котра принесла знищення Сеїр'янам? Чи вони зробили або ні, то се виразно показують нинішні обставини, що там не було помилки. Бог вправляв силами тоді, і виправить сили в Армагедоні.

"Сьогодні торговельні чинники становлять позатипічного Моаба, котрий то торговельний чинник включає нинішню політичну товпу, що виконує прикази торговельного і політичного елементу. Маючи тепер на ввазі політичний чинник, а головню молодших синів, котрі є добровільно бутні та пусті і котрі видубулися з під контролі старших одиниць, котрі до тепер мали до чинення з релігійною товпою, а головню з римо католицьким елементом, тепер ми бачимо, що зміна скоро бере місце взглядом релігійоністів. Молодший і бутний елемент політичної товпи, котрий тепер верховодить, а головню в націській Німеччині, не має ніякої поваги що належить до Бога. Він знає, що релігійоністи, а головню римо католицька товпа, є найбільшими обманниками. "Дивовижне діло" Господа, з котрим свідки Єгови є заняті, мало щось до чинення щоби передати сю вість в умисли живих, повідомляючи, що релігійоністи є безсердешніми причіпками на плечах політичних і торговельних чинників. Вони тратять повагу до релігійоністів, і можна сподіватися, що такий стан річей буде зростати в недалекій будучності. Люди взагалі, а головню комуністи і фашисти не мають ніякого взгляднення до релігійоністів або того, що іменується ім'ям Бога. Комуністи вже стали проти гієрархії, і вони також є проти свідків Єгови, а може і гірше, бо свідки Єгови наизавду служать Богу Єгови. Писання указують, що торговельний і політичний елемент, включаючи і комуністів, вскорі пізнають, що їх інтерес в релігії є дуже непоплатний. Ті елементи, представлені через тих, що засіли вбити Юдеїв, але котрі нагло встали і повбивали жителів із гори Сеїра, позатипічно тепер приготувалися повбивати позатипічних Юдеїв, або свідків Єгови, та з причини Господнього керівництва та політична, комерційна та комуністична товпа стане проти жителів гори Сеїра (себто релігійоністів) і поразить їх. В типі, невдатний план вигубити Юдеїв, був прямим ділом Божиим. Так і тепер "незвичайне діло" йде вперед і отвітає всім многим людям відносно крутарства релігійоністів, і у своїм часі Бог же "незвичайне діло" принесе знищення релігійним чинникам через політичні, торговельні та комуністичні чинники. Се заключення можна поперти пророцтвом Аадіх, шестим і сепим вершом: "Ато

ж — як же пограблять Езава [Езав — се Едом; т. є релігійний чинник] й перешукають усі скотища у нього! Аж поза границі виженуть тебе, а всі побратими твої обмануть тебе; здружені з тобою переможуть тебе, а ті, що хліб твій їдять, будуть побивати тебе. О, нема в Едома розуму! Се ж усе збудеться того дня, коли я вигублю мудрих у Едомі, і розумних із гір Езавових, говорить Господь. Тільки грішники з мого народу погинуть од меча, ті, що то мовляють: Не наблизиться, не прийде на нас те лихо!" — Авдія 6: 10.

"Навіть тепер релігійоністи покидають Бога і Його Слово і ставлять державу або політичну силу висше річей, що тичаться їх "почитання". Тепер коли релігійоністи бажають щоби політичні і торговельні елементи взяли драстичні кроки проти свідків Єгови, тоді вони, за провідництвом духовенства кажуть, "Не маємо царя, тільки Кесаря [державу]." (Йоана 19: 15) В їх дальшій змаганні замотати свідків Єгови, релігійоністи запровадили хитру штуку, а се поклонятися прапорові й тим подібні штуки які все були чужими для миролюбячих людей, і се вони роблять, щоби змусити віддати Цезарю [т. є, державі] все що та держава зухвало вимагає. Релігійоністи, а головню Римо Католицька Гієрархія, вдають за порадиників тим иншим чинникам, і через се вони ставлять державу понад Бога і назирають на представителів держави, щоби вони змусили кожного признати державу понад Єгову. Як колись заговірники за часів полонених Ізраїльтян у Вавилоні поставили поділку на вірних Евреїв [гл. трета голова Даниїла], так і тепер релігійоністи поставили сітку і викопали яму для вірних слуг Бога Єгови, і як се Писання показують, ті заговірники впадуть в їх власну яму. Вони пізнають, що вони зайшли зі справою задалеко, і що вони поставили Цезаря, себто державу, далеко висше Бога, і що вони дозволили піддати себе під радикальний і політичний елемент, і тепер вони мусять жати наслідки. Постановивши переробити все на свій власний лад, радикальний націсько-фашистський елемент управляє краєм і людьми жорстокою й гноблячою рукою й іде аж до крайности; і се було ясно предсказано в пророчім образі над котрим тут застановляємось. Аммон і Моаб цілком знищили їх колишнього союзника, жителів гори з гори Сеїра; вони не полишили нікого із них. Отже сей пророчий образ показує, що радикальний елемент політики і торгівлі, в теперішній хвилі злучився з релігійними обманниками, але вони обернуться проти сього релігійного союзника і положать кінець йому. Яко попертя сього заключення і пророцтва, повисше згаданого, заваажте дальші пророцтва, а іменню, в Езекиїла 23: 11-30, котре то пророцтво розбирається в книжці *Оправдання* Том 1, стор. 309; і також Езекиїла 16: 28-41, поясняючи в *Оправданню* книжці 1, стор. 192, англ. вид.

"Отже з початком Армагедону організація

Сатани напевно розділиться. (Маттея 12:25) В той час папа може буде знов старатися атеї перебраний, як се він зробив в 1848 р., коли то папа утік з Риму до Гаети. Така річ вдалася тоді, але с йому не вдасться коли Господь буде кермував остаточною битвою. Оправдання Єгового ймя є загрожене, і Господь Ісус Христос є головним Вождом, котрий не дасться ошукати ніякою перебраною одежою яку релігіоністи можуть одягнутися; навіть робучі штани, і зміхурами на руках не зможуть обманити Його. Тепер як і колись Господь провадить сили ворога в позицію де вони знайдуть погибель, і се можна ясно бачити з пророчого образу над яким тут застановляємося, а головню з слідуєчих слів: "А коли скінчили з Сеїріями, стали вбивати один одного." Се буде наче собака кинеться на собаку. В типі, вони стали засліплені їх божевілем, і Аммон і Моаб вбивали одні других. Ся часть образу показує, що возьме місце в Армагедоні, і Диявол не зможе запобігти сьому, навіть еслиб він і старався. Коли релігіоністи будуть знищені, тоді політичні й торговельні елементи, будучи засліплені щадом, уживуть своєї смертельної зброї одні проти других. Се вповні можна поперти иншими пророцтвами Єгови. Диявольський дух буде контролювати цілу його організацію, і коли Диявол побачить, що він не має над ким володіти, тоді він буде тішитися знищенням мільонів людських сотворінь. Фінансісти обернуться проти правительства і відтягнуть всяку фінансову поміч, а знов політикири будуть старатися знищити гроші богатерів. Злоба і ненависть буде контролювати обома клясами, і тоді вони зачнуть нищити себе взаїмно. Се буде доказом, що Диявол вже не зможе більше тримати своєї товпи разом, без ріжниць на всякі старання з його сторони. Господь постарався, що Диявольські послідувателі будуть нищити себе взаїмно. Каже Господь Бог Єгова: "Поперевертаю царські престолы й зітру потугу царств невірних [зсіх, що стали проти Бога і Його царства]; поперевертаю колесниці [організації, політичні і торговельні, робітничі юні і комуністів] і тих що на їх їдуть, і попадають коні [зряди воєнні] й ті, що селять на їх [провідники], — кожний од меча в ближнього." (Аггея 2:22) Подібний образ відносно збурення ворога значиться в книзі Судгів 7:22.

13 Всі ці річі Єгова велів записати давно тому, а тепер Він відкриває своїм завітуючим людям значіння їх і чому Він записав їх, а се Він робить тому, щоби Його вірні люди мали сильну надію в сім дні великого горя. Сей пророчий образ зроблений з Йосафатом і иншими, є вповні попертий многими писаннями що були написані наперед для нашого наущення, і котрі поізнають, що підчас зиконування дивовижної роботи, яку Єгова виконує через своїх людей, помазанники і їх співтовариші мусять перенесити много трудностей і переслідувань; що підчас

коли вони так переносять сі спроби, вони мусять кормити свій ум Словом Божим, котре Він дав для їх скріплення і потіхи. Задля сієї то причини Господь позволив на видіння сих правд тепер. Ніхто з помазанників не може всгояти в своїй власній слі. Вся громада храму мусить стояти разом в Господі Ісуса Христі, вповні попіраючи одні других. Ані савіть помазанники не можуть розуміти сих річей, котрі є записані для їх потіхи, хіба що вони стараються показати себе добрими робітниками перед Богом, себто, студіюють Його Слово і одкриття Його, що Він тепер переводить для просвітчення й скріплення тих, що люблять Його і служать Йому. Пророчий образ записаний тут відносно битви, котра то битва є Божа, повинен бути великою потіхою і скріпленням і надією для Божих людей в сім дню.

14 Єгова відговів на молитву Йосафата через свого слугу Йозіа, заповівши людям "стати і побачити спасення Господне." Єгова вповні й цілком сповнив свою обітницю для них. Там вони стояли і приглядалися, як ворог різав самий себе. Ся часть пророчого образу каже помазаним людям Божим, проти котрих виступили злучені сили ворога, що вони не мають боятися або сумніватися задля множества ворогів, які є наповнені духом Диявола і котрі облягли їх зі всіх сторін. Нехай всі Божі люди пам'ятають, що наближаючися битва "не ваша се війна, а Божа. Ви не будете битись сим разом; ви виступіть, стійте та дивіться на спасення Господне для вас". Сі слова Єгови дають повне заповнення, довіре й відвагу кождому членові храму сьогодня і їх співтоваришам, що остануться правдивими і стійними в границях Божої організації. Чи не будуть такі співати голосно пісні хвалення Єгови іще перед побідою?

15 По закінченню битви, Юдеї зачали приглядатися наслідкам, отже вони пішли до вартової Башти в пустині, з відки вони могли приглянутися лучше: що к'пустині, і глянули на ту орду, "І коли Юдеї прийшли на вершину, аж ось — по землі лежать самі трупи, ніхто не зістався." — 2 Паралип. 20:24.

16 Тут помазанники мають дальше заповнення, що декотрі з них перейдуть через Армагедон. Коли та велика битва зачнеться, що принесе пагубу для релігіоністів, то се буде почин для цілковитого знищення цілої диявольської організації. Юдеї пішли на "вершину", що безсумніву означувало в пустиню Єгуеля, і там вони побачили наслідки війни, себто, наслідки "дивовижного діла", яке Єгова сотворив для їх ороні і визволення і для оправдання свого імя "на вершину" (або "на варту башту" — англ. перек.) не відносятся до Товариства Вартової Башти або до його журналу, але се робить натиск на факт, що в Армагедоні вірний останок і його співтовариші, що переживуть ту битву, побачуть велике і чудове діло Бога Єгови яке виконає Ісус Христос. і що тоді вони побачуть,

як вороги будуть нищити себе взаємно, і будуть на "вершині", себто, висунені до Божої ласки, і схоронені від небезпеки, вони побачуть Господню цілковиту перемогу на оправдання Його імені. Однак се і тепер правда, що Вартова Башта і інші видавництва Товариства, вірою дають Єгови поглянути на надходячу битву і які будуть наслідки її.

17 Юдеї вийшли в похід з піснями на устах, і тепер вони прибули на місце ріки, і там вони стояли тихо і приглядалися спасенню або визволенню яке Бог учинив для них. Битва скінчилась і робота знищення була докинана. Можна припускати, що Йосафат поставив наперед сторожів, щоб вони завважали рух ворога, котрі то сторожі мали приглядатися до поступової битви і повідомити о сій подробиці їх провідникові, Йосафатові. Єгова воював, бо се була Божя війна, і словами Його пророка Він запрошує своїх людей приглядатись замішанню. Завважте слідуючі слова пророка, що відносяться до Армагедону: "Прийдіть, гляньте на діла Господа, які знищення Він допустив на землю! Як смирили брань аж до краю землі, ломить бука, торощать спису, палить огнем колесниці! [Моаба, Аммон та з гори Сеїра, себто, цілу організацію Сатани осуджену наперед через писання]." Отже Єгова каже до всіх створінь: "Вгамуйтеся і знайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі!" А Божі люди відповіли: "Господь сил небесних з нами, висока твердиня наша Бог Якова." (Пс. 46:8-11) Ось так Єгова предсказав що Його вірні будуть бачити в Армагедоні: "Він зробить суд між народами, поклавши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує." (Пс. 110:6) Тоді "в день потуги твоєї буде наряд твій готовий, сьвятій оздобі". Вірні приглядаючись наслідкам сєї великої битви, із радістю будуть викликати хвалення Бога Єгови і Його Царя. Як колись Єгова допустив знищення на злучених ворогів що пішли проти Юди, так Він тепер спричинить знищення сатанським гонцям в Армагедоні, про що Він каже: "І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть їх збирати ані ховати, — гноем лежати муть верх землі." — Ерем. 25:33.

18 Промовляючи через свого слугу Йозіаху Бог сказав своїм завітуючим людям стояти тихо і дивитися на спасення Господне, і тепер вони там стояли "на вершині" і приглядалися знищенню яке допустив Господь, що принесло визволення Його людей. Так і Єгова буде воювати за своїх людей в битві Армагедон, і вони будуть визволені і будуть цілком безпечні.

19 Повище пророцтво представляє що має взяти місце в битві великого дня Бога Вседержителя, і що за страшний вид се буде для тих людей, що їх переведе Бог через страшну битву, себто, рештки і велику громаду, між котрим безсумнісно будуть декотрі вірні пророки, що записали ці річі. Вороги не будуть мати

способу утечи, як се не мали втечи Моаб і Аммон; яко ж написано: "Не було там втечи." (2 Паралип. 20:24, анг. перекл.) Рівнобіжучи із сим пророчим образом наслідки Армагедону є описані сими словами: "І не буде втечи пастирям ані притулку передним у отарі [котрі складаються з поплечників, політиків і торговельних великанів, і їм подібних]." — Ерем. 25:35.

20 Дальше описуючи поступ битви великого дня Бога Вседержителя, Господь каже: "І скоплено звіра [без їдця тепер, бо стара облюдниця, та релігійна товпа, була скинута], а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що прийняли п'яного звіра, і що покланялись образі його. Живцем вкинуто обох в озеро огнине, палаюче сіркою. І другі [включаючи нацистів, фашистів, комуністів і інших] побиті мечем сидячого на коні, що виходив з уст Його; і все п'яство наситилось тілами їх." (Одкр. 19:20, 21) Тоді наступив цілковитий упадок самого Диявола коли його організація повалилась, і "виведе огонь з поміж тебе, а він пожере тебе." — Езек. 28:18.

21 Вороги Юди були напасниками і напали на обіцяну землю, щоб ограбити Єговиних людей, та Єгова поперевертав їх столи і забрав їх грабіж: "І прийшов Йосафат і народ його забирати добучу, й знайшли в їх силу всякого добра, й одіж, й дорогі річі, й понабирали собі стільки, що не змогли нести. І три дні забирали вони здобуток, так багато його було!" — 2 Паралипоменон 20:25.

22 Тепер Сатана і його гонці на смерть завзялись знищити людей Єгови, однак се принесло знищення ворогів, і сього нехай люди Божі будуть певні. Сей пророчий образ є доказом сього. Єгова дальше запевняє і заохочує своїх людей словами свого пророка, предсказуючи що впаде на сатанську товпу. "І говорить Господь Бог: Того часу прийдуть тобі на серце мисли й ти задумаєш лиху річ. І скажеш собі: Рушу я проти землі, що без мурів [люди Єгови є цілком без людської охорони] напад на безжурних людей, що живуть безпечно [з причини їх цілковитої віри в Бога] — вони живуть собі без мурів і нема в їх ні засовів, ні дверей [сильного рамена — поліції, або якоїсь іншої подібної охорони], рушу, щоб порабувати, забрати здобичі, наложити руку на відповалені розвалини, та на той люд, що сироміж невір позбався, та розжився хліборобами й крамарями й розвів осад посеред землі. Саба і Дедан і крамарі Трійські з усіма їх левчуками скажуть тобі: Чи се ж прийшов еси, щоб рабувати, й набрав війська, щоб добувати здобичі, щоб нагарбати золота й срібла, зайняти скотину й назбирати добро, зжирати як найбільше здобичі? Тим же то пророкуй, сину чоловічий і промов до Гога: Так говорить Господь Бог: Чи так воно? того часу як люд мій Ізраїль розживається безжурно,

(Прод. на стр. 162)